
Alf Njål Kolbenstvedt

MINNEORD

OTTO CLOSS

KÅRE M. GAUTVIK

TORE GODAL

EGIL HAUG

TORBJØRN LEIVESTAD

KETIL NATVIG

GUNNAR NICOLAYSEN

HANS OTTO SANDBERG

RAGNAR STIEN

Vår studiekamerat, gode venn og kollega Alf Njål Kolbenstvedt døde 30. januar 2026 etter lang tids alvorlig sykdom. Han ble 87 år.

Alf ble født i London, men vokste opp i Norge – først på Sand i Ryfylke og senere i Kristiansand. Etter et år i USA i gymnastiden og eksamen artium ved Kristiansands katedralskole i 1958, begynte han samme høst på medisinstudiet i Oslo.

Studietiden var preget av mye hardt arbeid, men også tid for det «studentikose». Flere av oss ble tidlig bundet sammen i et varig vennskap. Som Sørlandets blideste gutt, med det vennligste smilet, full av humor og godt humør, hadde Alf også sans for det utenomfaglige. Han ble med i Medicinernes Skiklub Svartor, der det hver lørdag var fest med øl og peiskos. Han deltok også ellers aktivt i studentlivet, og nachspielene på Alfs hybel var mange og legendariske.

I 1962 tok Alf et års pause i medisinstudiet og dro, med fransk statsstipend, til Montpellier for å lære språket og utdype sin interesse for fransk kultur. Dette var ikke bare et blaff, han forble en varm frankofil helt til det siste. Som pensjonist tok han opp igjen franskstudiene både på universitetet og ved Alliance Française. I tillegg til sin interesse for fransk språk, historie og litteratur, dyrket Alf hele livet klassisk musikk og franske viser. De siste kunne han også fremføre med bravur.

Etter at han ble cand.med. i 1965, valgte Alf radiologien, der han ble en internasjonalt anerkjent intervensjonsradiolog. I midten av 1970-årene fant han igjen sammen med flere av vennene fra studietiden og dannet en doktorklubb som etter hvert hadde 10 medlemmer, alle med forskjellig spesialitet. Møtene, som ble holdt omtrent én gang i måneden, gikk på omgang. Etter et bedre måltid holdt verten foredrag. I begynnelsen var det alltid om et faglig tema. Etter hvert som vi nådde pensjonsalderen, ble temaene mer varierte og ofte kulturelt preget.

Alf satte sitt preg på møtene med sin solide kunnskap og ikke minst sin milde, lune og poengterte humor. Når diskusjonene ble skarpe, bidro Alf til at de forble vennlige. Alf var en eminent pedagog og en gudbenådet formidler. Han var alltid grundig forberedt når han var vert, det være seg med kasuistikker med spesielle røntgenbilder, eller når han skulle forklare oss de tekniske finessene ved CT og MR. Som pensjonist kunne han med entusiasme foredra om alt fra de franske republikkene før og etter de Gaulle, til englenes hierarki, antikkens mytologi eller kunsthistorien fra antikken til renessansen. Ikke minst kom hans fortellerkunst til sin rett når han fortalte en god historie.

Alf var dyktig i alt han foretok seg. Han oppnådde til og med å bli godkjent offentlig soppkontrollør! For oss i klubben holdt han årvisse demonstrasjoner av spiselig, uspiselig og giftig sopp. Av den spiselige fikk vi ofte servert selvplukket. På det siste møtet hos ham hyret han inn en fotograf som laget et flott fotoalbum av oss, noe som vil bli stående som en bauta over hans initiativ og omtanke. Alfs rike personlighet vil bli dypt savnet. Våre tanker går til familien.

Publisert: 2. mars 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.26.0156

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. august 2026.